plej mallonga ~o de punkto al alia; la ~v de Parizo al Londono ; iri per la ~o de la aero (Vd FLUGI, AEROPLANO); montri al iu la ~on al ; trabori sian ~on en densa arbaro; trovi la bonan ~on; ptena konscio pri ta irota vojo Z; (f) ili jam de longe iris la ~o de ĉio lera (mortis); interplektiĝas la ~oj de mineralogio k geo/iziko. Kp Linio 3. 2 Parto de tiu spaco, speciale preparita por veturiloj aŭ piedirantoj : liu ~o kondukas al la vilaĝo; iri ta, sian ∼on Z; diru al mi, kian ~vn li iris Z; publika, pavimita, multe trapasata ~o; rel~o, fer~o; mastro en ~o, servantoj en ĝojo Z; kiu ĉe l' ~o konstruas, liun ĉiu instruas Z; meti trabojn sur la ~o Z (f : malhelpi); malfermi ~on (f : prezenti novan eblecon). Kp irejo, ŝoseo. 3 Spaco trairata de moviĝanta korpo : ~o de rivero, ŝipo, planedo, obuso, piŝto, hormontrilo, moviĝanta nubo. 4 (f) Agmaniero, kondutregulo, per kiu oni povas atingi celon : iri sian gustan ~on Z; eniri ~on (komenci); ne iru du ~oin per unu fojo; iri laŭ la ~o de la justo Z; reveni sur la ~on de la prudento B; li ne ektimis ekiri la ~on al la pacifismo; trabati al si la ~on Z; li trovis la ~on al nia koro. Kp KONDUTO, IMITI, RELO, DESTINO. 5 (f) Rimedo: jen la plej bona ~o por riĉiĝi B; kie estas voto, tie estas ~o Z (kiu volas, tiu povas); la ideo de lingvo internacia povas esti realigata per alia ~02; la celo povas esti atingita per du ~oj Z. ~aro, ~reto. Tuto de la vojoj en iu lando. ~(ir)l (ntr). Iri laŭ iu ~o : hundo bojas, homv ~us Z; amuzi sin rigardante la ~irantojn; ek~iri Z. ~kruciĝo. Loko, en kiu du aŭ pluraj ~oj renkontiĝas transverse. De-~lĝi, el~lri (ntr). Dekliniĝi de la ĝusta ~o : (f) lia sen prudenteco lin de~igos Z. Dis~igo, ~forko. Loko, en kiu unu ~o dividiĝas en du aliajn : Oidipo haltis ĉe la dis~ido Z. En~igi. 1 Ekirigi sur la ĝusta ~o. 2 (f) Ekirigi sur la ~o al

*Vojaĝi (ntr). Iri, veturi por atingi alian urbon aŭ landon: mi ~as en Hispanujo Z, en Hispanujon Z; ~i eksterlanden; neniam lra~ila lando Z; plezura, esplora, lurisma ~0. Kp MIGRI, EKSKURSI.

sukceso (KD KOMENCI, PREPARI, INICI-

ATI).

* Voki (tr). 1 Laŭtigi la voĉon por komprenigi al iu, ke li devas veni : ~i helpanton kontraŭ rabisto B; al vi, ho viroj, mi ∼as Z; ne ~u diablvn, ĉar li povas aperi 2; oni ~as la bovojn ne festeni, sed treni Z; ~i por helpo, helpon, al batalo; k en tiu tago la Eternulo ~is, ke oni ploru k kriu Z; ∼i sian hundon fajfante; li ne aŭdis vian ~on; (f) sonoriloj ~as al preĝejo k mem neniam eniras Z. 2 Sciigi al iu, ke li devas veni ; inviti : ~i iun per gesto, letero; vi alvenas kvazaŭ ~ita k petila Z (ĝustatempe); oni ~is min al la kortego : sendi ~i la kuraciston : mia sorto min ~as Z; la tasko ~as min; multaj ~iloj, sed ne multaj elektitoj 2. 3 El~i 2. Ai~i (tr). 1 ~i al si : al~u la laboristojn, k donu al ili salajron; al~i iun kiel alestanton B. 2 Peti ion ~ante: al~i venĝon B, helpon; mi al~as la ateston de ĉiuj, kiuj partoprenis en la kongreso Z; al~i ĉiujn kolektiĝi sub la standardon de la parlio (Kp INVITI, INSTIGI, ADMONI). Al~lĝo Z. Inklino por ia profesio (Kp destino). El~l (tr). 1 ~i por elirigi : ne el~u lupon el la arbaro Z; el~i iun al duelo; el~i mortintojn Z (per sorĉo). 2 (f) Okazigi, estigi, kaŭzi : tiu ĉi demando per sia naiveco el~os ridon Z; liu neologismo el~as konfuzojn kun aliaj vortoj Z; tiu propono celas nur el~i skandalon Z; tiu arlikolo el~is malpacon Z, mutton da intereso; konflikto, kiu povas el~i mililon; feliĉo k riĉo envion el~as Z; la propono el~is ĉe ili la limon, ke... Z (Kp vEKI). 3 (f) Prezenti al la spirito vivan vidbildon : la propraj nomoj el~as en ni bildojn pli konkretajn ol la komunaj substantivoj; en poezio oni devas precipe atenti la el~ipovon de la vvrloj. Kun~i (tr). ~i al kunveno : kun~i la membroin, kunvenon Z. Re~1 (tr). ~i, por ke iu revenu : re~i forsendilan serviston B; (f) mi uzas la okazon por re~i en vian memoron la nomon de... Z.

*Vokalo. 1 Iu el la literoj: a e i o u. 2 (Fon) Iu el la sonantoj karakterizataj per daŭreco, muzika alteco k intenseco, kiuj estas kompare la plej vastaj el la sonantoj k produktataj kun plej malgranda bruero (aciou). Kvazaŭ~o, duon~o. Iu el la sonantoj, kiuj povas okaze ludi rolon de konsonanto k konsistas el la ~oj i k u (skribitaj j k ŭ, kiam ili estas konsonantoj), la nazaloj k la likvidoj.